

Szeged élelmezése.

(Saját tudósítónktól.) A város lisztellátása ügyében legutóbb egy indítvány és egy beadvány érkezett a polgármesterhez. Az indítvány dr. Koszó Istváné, a beadvány tizenegy szegedi lisztkereskedőé. Mind a kettő a gabona- és a lisztkérdést tárgyalja, valószínű tehát, hogy a legközelebbi rendkívüli közgyűlés elé kerülnek annak a tanácsi előterjesztésnek kapcsán, amely ebben az ügyben tárgyalás alá kerül. — Koszó indítványa a következő:

Nagyságos Polgármester Ur!

Eddig és jelenleg is a város közfogyasztására szükséges lisztmennyiséget a kereskedők csak a Back-malom útján szerezhették be. Ennek következménye az hogy a vidék jónövű malmaiban előállított lisztet először a Back-malomba kell szállítani, ha valaki tudna is másutt lisztet vásárolni, csak innen kaphat azután olyan lisztet, aminőt a malom kiadni akar. Ennélfogva lehetetlenné van téve a szegedi kereskedőknek, hogy vidékről vásároljanak és jobb anyagot szerezhessenek be máshonnan, mint aminőt a Back-malom adni akar. Miután továbbá köz tudomású dolog, hogy Szeged szükségletét nagy részben a vidék nagyobb és kisebb malmaiból beszerzett liszttekkel fedezte, miután továbbá általános a panasz, hogy a Back-malmi liszt erősen kifogás alá esik és például ennek nulláslisztje a köztudat szerint a nullásliszt minőségének átlaga alatt áll, minek oka azon kizárólagos elárúsítási jog, mely teljesen indokolatlanul egy kézbe tétegett le, tehát ezen képtelen és jogilag indokolatlan monopólium állapotban változtatni kell. Ezek alapján indítványozom: mondja ki a közgyűlés, lisztmennyiség beszerzési és elárúsítási jogát megszünteti és feljogosítja a szegedi kereskedőket arra, hogy a tetszés szerinti malmokból vagy kereskedőktől közvetlenül vásárolhassanak és utasítja a város tanácsát azon intézkedések megtételére, hogy vidékről az ott termelt lisztmennyiség korlátlan mennyiségben behozhatók és közvetlenül a vevőkhöz szállíthatók legyenek.

A beadványt tizenegy szegedi lisztkereskedő intézte a polgármesterhez és itt közöljük.

Nagyságos Polgármester Ur! Az alulírott szegedi lisztnagykereskedők Szeged szab. kir. városnak a következő ajánlatot teszik:

Hajlandók vagyunk Szeged közelélezését liszt és őrlményekeket illetőleg teljesen ellátni. A forgalom lebonyolítása hajlandók vagyunk egy külön lisztirodát nyitni, amely a kiskereskedők és pékek liszt szükségletét látná el. Hajlandók vagyunk, amennyiben a város gabonabevásárlási jogát reánk ruházná, a gabonát a város részére beszerezni és a szükséges pénzt a város rendelkezésére bocsájtani. Hajlandók vagyunk a gabonaörlést a legelőnyösebb elsőrangú malommal végrehajtani, a lisztet raktárra venni és miután mi lisztkereskedők kellő szakértelemmel rendelkezünk, készek vagyunk azt akár saját, akár pedig a hatóság utasításainak megfelelőleg a kiskereskedőknek, illetve a pékeknek a legmérsékeltbb haszon mellett eljuttatni. A kiskereskedőknek, ugyszintén a pékeknek, de nem kevésbé Szeged város közönségének a legelőnyösebb volna a mi közreműködésünk, mert mindenkor gyorsan a szükséges lisztmennyiséghez jut mindenki és módunkban áll, esetleg a közönség részéről jövő panaszokat avagy kívánalmakat a legkövetlenebbben orvosolni, kielégíteni. A város pedig, ha saját kezelésébe veszi a lisztellátást, akkor véleményünk szerint az elosztási és egyéb költségek igen sokat tesznek ki, mert nekünk lisztkereskedőknek, ilyen transzaccióhoz szükséges berendezés rendelkezésünkre áll, nevezetesen alkalmas zsákok, személyzet, fuvarszközök és szakértelem, ezek pedig

a városnak, mint ilyenek igen sok pénzébe kerülnének. Példa reá Budapest, ahol a szétosztás rendkívül sokba került. De a városnak nem érdeke, hogy az évtized óta fenállott lisztkereskedelem amely a múltban nemcsak Szeged, hanem az egész környék szükségletét megelégedésre bonyolította le — teljesen megszűnjék. A város mint hatóság különben sem alkalmas kereskedelem lebonyolítására. A jelen nehéz viszonyok mellett, mi lisztkereskedők csak azon célt lebegtetjük szem előtt, hogy a meglévő, e célt szolgáló berendezésünk és személyzetünk foglalkoztatást nyerjen. A kiskereskedőre ugyszintén a kispékre, mint azok ezt már több ízben is kifejtették, a jelen rendszer nagyon is sérelmes, az átlagos szükségletük cirka 2 zsák egy héten, amelyért állandóan kocsit kell fogadniok. Személyesen kifáradniok a malomba. Ahol a dolog ellintézése néha egy fél napot is igénybe vesz. Ha már most számításba vesszük, hogy egy kocsit a mai viszonyok mellett 10 koronánál többbe is kerül, s mi ugyan ezt tekintve, hogy tömegesen direkt e célra berendezett eszközök igénybevételével intézzük — lényegesen olcsóbban házhoz is szállítjuk, ugy feltétlenül olcsóbban tehát jobba jár a kiskereskedő és a kispék és így végeredményben a közönség is mert jobbat és olcsóbban kap. De ha a város a lisztellátást saját kezelésébe venné át, akkor a felsorolt drága kiadásaihoz kamatköltségek is merülnének fel, amelyek nem csekély összeget tennének ki, eltekintve attól a rizikótól, amit egy ilyen nagy mennyiségű gabonakészlet raktározása és kezelése igényel. A lisztkereskedők által alakított központ mindenben a hatóság utasításait tartaná szem előtt és alá vetné magát a hatóság ellenőrzésének. Biztosítaná ez által a város azt, hogy az ő rendelkezései és ellenőrzése mellett készült liszt és őrlmények megfelelnek és a közönség a mostani, szinte emészhetetlen árunál sokkal

jobbat és élvezetesebbet kapnia, és így egyben állatok részére kellő mennyiségű és megfelelő korpa maradna holott eddig még drága pénzen sem lehetett kapni. Az eladás alapját a mindenkor beszerzett maximális buzaár képezné. A gabonakészlet beszerzésénél pedig tekintettel volnánk egy esetleges román importra.

A részletek megtárgyalására készséggel állunk a Polgármesteri Hivatal rendelkezésére.

Kis-Szeged Felsőmagyarországon.

(Saját tudósítónktól.) A háborús jótékonykodás során felvetett ideák között legnemesebbi és legszebb eszmék egyike volt, hogy az orosz hordák betörése alkalmával elpusztított felsőmagyarországi falvakat nagy magyar városok újjáépítsék. A magyar haza védelmében pusztultak el ezek az ekzsponált helyen levő kis falvak, lakóik önhibájukon kívül lettek földönfutókká, most tehát a történeti igazságszolgáltatás szent föladata, hogy azokat a falvakat, amelyek a széltől óvják és azokat a tetőket, amelyek majdan a vihartól megvédik ezeket a szerencsétlen ekzsztenciákat, szintén a magyar sziv és magyar pénz alkossa ujja.

Ismeretes, hogy Debrecenből indult ki ez a mozgalom, amely élénk visszhangra talált az egész országban. Debrecen városa már el is határozta, hogy Zboró-Debrecen néven az elpusztult Zborót fogja rekonstruálni, Szabadka pedig Szabadkafalva néven fog felépíteni egy másik elpusztult magyar községet. Vasárnapi számunkban közöltük azt a megleghangu, hazafias páthosztól áthatott átiratot, amelyet ebben az ügyben Debrecen városa Szeged törvényhatóságához intézett. Az átirat kapcsán hétfőn foglalkozott az eszme keresztülvitelének módozataival a városi tanács. Dr. Somogyi Szilveszter polgármester, aki az idea megszületése óta szível-lélékkel annak szolgálatába szegődött, a hétfői tanácsülésen is pártolta az eszmét és a városi tanács elhatározta, hogy más nagy városok mintájára, Kis-Szeged néven felépített színtén egy elpusztult falut.

A szükséges költségek egy részét a városi közönség adakozása révén akarja összehozni a tanács. Körülbelül 4—500 koronába kerülne egy esinos, szerény kis falusi ház és azoknak nevét, akik a házat felépítettetik, a homlokzaton levő táblára vésetik. Mikor már az adakozásokból összegyűlik akkora összeg, hogy a falut meg lehet építtetni, akkor a tanács a közgyűlés elé viszi az ügyet, hogy a város is járuljon hozzá a költségekhez. A város építtetné fel a község-házát és az iskolát, esetleg a templomot is.

A társadalmi mozgalmat ebben az irányban a városi hatóság fogja szervezni, de a mozgalomból kivesszik részüket az összes szegedi jótékony- és kulturegyletek. A szegedi közönség pedig, amely már annyiszor tanujelét adta hazafias áldozatkészségének, bizonyára ezuttal se fog elzárkózni az adakozástól és lehetővé teszi, hogy a szép eszme megvalósuljon.

Mire a háborúnak vége lesz, Felsőmagyarországon új, fehér házas kis falvak hirdetik, hogy az orosz pusztítás nyomán a magyar erőforrásából új élet fakadt...

A Délmagyarország telefonjai

Szerkesztőség 305.
Kiadóhivatal 81.

VIGSZINPAD

Telefon 14-25. • KABARET • Telefon 14-25.

Horváth Mihály-utca 8. sz.

Fedett helyiség. Az előadás rossz idő esetén is megszab. tartva.

MEG! MEG! MEGJÖTT MÁR.

A VIGSZINPAD ÚJ MŰSORA.

Kedden és a következő napokon. **Welston duo**

a híres zsonglőr és ekvilibrista szám; csodás mutatványokkal.

HARRY WILLI

a berlini Wintergarten tagja, mint vendég, kiváló német komikus specialis műsorral.

GUSTI EDELMANN a bécsi

Ronacherszubrettje mint vendég.

Márkus József kabaré énekes. — Morvay nővérek a pesti Nemzeti Orfeum táncművésznői. — Szenzációs újdonság. Itt először: **Szöke Szakál** frenetikus sikert ért bohózata. **Postahivatal.** Játsszák: Árnai, Hunyadi, Szirmai, Korda, Morvay J., Morvay Gizi, Rajnai M., Fodor V., Kiss, Mischi. — A Nemzeti Orfeum 200 előadást ért slágere. **Ojrá! — Ojrá! Zsur a ligetben.** Komikus táncgyuleg. — **Árnai, Hunyadi új műsorral. — Profeszor Mischi — Fodor Vilma új táncok. — Korda Sándor** előadja: „Kard és rózsa.” „Nem tudlak én soha elfelejteni.” — **Rajna Mici** előadja: „Gyúrka — Pesti nő.” — **Sándor Franci** cabaré előadó. — **Szirmay Vilmos** mint feltaláló. — **Fellépnek még!** Pflügel Antónia, Carli, Kiss stb. — „Zaczi” Szöke Szakál tréfája. — „Kutyamosó” Harsányi Zsolt bohózata.

Kezdet 9 órakor. Éjtel után parkettán, szabad bemenettel.

Elsőrendű italok hideg és meleg ételek.

Pénztarnyítás este 7 órakor.

Helyárak: Pályavélés 2 K, I. hely K 1-60, II. hely K 1-20, III. hely 80 f, állóhely 50 fill.

Jegyek előre válthatók este fél 7-ig PETŐ ERNŐ dohányszéjében, a Tisza-kávéház mellett.